

უპავკაზე” გვაცნობებს რომ ბ-ნი შეანუ ჩევენ ქალაქში ხსნის ახალს შუზიალურ სკოლას, რომლის მმართველი ეყოლება ახლად მოსული მუზიკის მასწავლებელი ბ-ნი მნინ. სკოლისთვის სადგური დაუქირავებიათ ბარიონის ქუჩაზე, ძალობანსკის სახლში. მაგრა მით უფრო სასიმოვნოა, რომ მუზიკის მოყვარული კავკასიელნი თითქმის მოკლებულნი იყვნენ იმის შესწავლის საშუალებას, რადგანაც ამ გვარი სკოლა ტფილისში მარტო ერთი იყო და ვერ აკმაყოფილებდა ყველა მუზიკის შეწავლის მსურველთ.

სასიმოვნო იქნებოდა ბ-ნს ლანკოს რამდენადაც შეიძლება სწავლის ფასი იაფად დანიშნა და მით გზა გაეჭნა ყველა მსურველებისთვის.

„შრომის შეივე“ ეკითხულობთ. — „მექონიკებმა იციან, რომ თავადი სამუშაოებისა ედაებოდა ჩევენ რეინის-გზის პატრონს საზოგადოებას, რომ ამ გზის გაყვანით მას დიდი ზოგადი მიეცა, რადგანაც რეინის-გზის სოხნის გაკეთების დროს მას არ დაატანეს წყლის გადასაღინებლი მილები და ამის გამო რეინის-გზის გაყოლებაზე დასდგა ტბები და სამეცნიეროს თავადის ტყეები გახსმო. თავადი ისხვებდა ზარალის ზღვებას. აქაურმა სამსაჯულოებმა უარი უთხრა თავადს ამ ძიებაზე, იმ საფუძვლით, ვითომც ამ გზას წინედ მთავრობა აკეთებდა და ამან უნდა ზღონით თავადის ზარალი და არა რეინის-გზის სოხნე მჩად გარდაეცა. მაგრამ სენ-ტრია ეს გარდაწყვეტილება დაარღვევა და ხელ აქლა ამ საქმის გამოჩევა გრძელდა. მაგრა სამუშაო-მექანიკების მატარებლი მიზეზი.

— იმ ავაზაკობის გმოთ, რომელიც გასულს კეირას გრძელს და მარელს-შუა ცეცხლის მატარებელში მოახდინეს და რეინის გზის კასირს ხუთმეტი ათასი მანეთი წართვეს, „შრომას“ სწერენ ტფილისილგან, რომ გამომეტებელი ამ ავაზაკობაში მონაწილეობას ეწამება ორს რეინის გზის

შორებია ქალის ურემს, რადგანაც დარწმუნებული იყო თავის პევიანს და დაწვეულ ჩარებზედ, რომ ისინი თითონ, მიუშველებლივ ჩამოეცალ-მოდნენ გზიდგან.

— წადი ურემს მიხედვე, წენარად უთხრა მნდომ და ხმაში კანკალი და ერთად; — წადი ლერძი არ გაგიტებნ და აქ დარწები.

— ეშმაქა წაილის ურემი, რაფ შენა, გნახე.

მალი კიდევ გაწითლდა და ისეთის ძალით მოუკირა ქათამს ხელები, რომ იმან შექვევლა:

— რად დამტინი, მე თავადაც ვა-ცო რომ გონჯი ვა?

— მალახ! მოქნეული ხმალი ტა-შიც გაუტყდეს შენს დამტინავ!

— ამ დროს ტარანტასი გასცდა ურ-მებს, იმათთან მიეთდა ერთი დედა-

კაცი და უთხრა სიცილით: — ბიჭუა! მხარ-ბეჭი კი კარგი გაქვს, მაგრამ ჯაჭვიც კარგი უპოვნიათ: მაგრა დაუბმიხარ?

— რაი მენაღლების, მნდის დაბ-მული?! ნერავ თანაც წამიყვანდეს.

— ასე ჩეარა? ზარცინა ახლად-მოსულმა.

საზოგადოებაშივე მოსამახურე ტე-ლეგრაფისტებს, რომლის გამო ისინი კიდევაც დაუტუსალებიათ და რომ რეინის გზის საზოგადოება უ. ლო-ლახეს, ტფილის მეოთხე განყოფი-ლების პოლიციის პრისტავეს, რომლი-სთვისაც ამ ავაზაკობის აღმოჩენ, მიუნდებიათ, ორას თუმანს დაპირე-ბია ჯალდოდ, თუ კი ავაზაკობის გა-მოაჩინს.

„შრომის შეივე“ ეკითხულობთ.

— „მექონიკებმა იციან, რომ თავადი სამუშაოებისა ედაებოდა ჩევენ რეინის-გზის პატრონს საზოგადოებას, რომ ამ გზის გაყვანით მას დიდი ზოგადი მიეცა, რადგანაც რეინის-გზის სოხნის გაკეთების დროს მას არ დაატანეს წყლის გადასაღინებლი მი-ლები და ამის გამო რეინის-გზის გა-ყოლებაზე დასდგა ტბები და სამეც-ნიეროს თავადს ტყეები გახსმო. თავადი ისხვებდა ზარალის ზღვებას. აქაურმა სამსაჯულოებმა უარი უთხ-რა თავადს ამ ძიებაზე, იმ საფუძვ-ლით, ვითომც ამ გზას წინედ მთავ-რობა აკეთებდა და ამან უნდა ზღო-ნით თავადის ზარალი და არა რეინის-გზის საზოგადოებამ, რომელსაც გზის სოხნე მჩად გარდაეცა. მაგრამ სე-

ნ-ტრია ეს გარდაწყვეტილება დაარღვევა და ხელ აქლა ამ საქმის გამოჩევა გრძელდა. მაგრა სამუშაო-მექანიკების მატარებლი გადასაღინებლი მილები და ამან უნდა ზღონით თავადი იმუოფება გამო-ძიების ქვეშ და გასაკირებელია, რომ თავის გამომძიებლობას კიდევ აგრძე-ლებს, ჯერ სანამ თვით არ დაუბრი-თავი სამართლოდან და არ განწერ-დილა ცოდვებისაგან, სხვა ცოდვე-ბიანის აღმოჩენა ჰსურს.

— ამ დღეებში ბორსა და მალაქს შუა რეინის გზაზე დამხტარი გაცარ-ცების თობაზედ გამომძიებელულ დარ-ნიშნა ბ-ნი ხოსროევი. რამდენ აღაც გაგებული გვაქვს და იწერებოდნენ ადგილობრივის გაზეთებში ბ-ნი ხის-როევი, ზოგიერთ უკანონო მოქმე-დებათა გამო თვით იმუოფება გამო-ძიების ქვეშ და გასაკირებელია, რომ თავის გამომძიებლობას კიდევ აგრძე-ლებს, ჯერ სანამ თვით არ დაუბრი-თავი სამართლოდან და არ განწერ-დილა ცოდვებისაგან, სხვა ცოდვე-ბიანის აღმოჩენა ჰსურს.

ტად კარგი საყურებელი იყო ბ. ბე-ლეს გიმნასტიური მოქმედება პატრიში, როდესაც ცალ-უე ჩამოკიდებული გაიტაცა უზარ-მაზარ პატრონსტატმა. რამდენიმე წამის შემდეგ, როგორც და სა-დაც სურეილი, მეცადინეობა და ნი-კია, იქ დაუჯერებელიც კი დასაჭ-რებლათა ხდება.

მს აშერად დამტკიცდა აპერეტე „მეჯლისი იტალიელებით“ ის თამაშით, რომელიც რამდენიმე დღეში მოახა-დეს ჩევენმა არტისტებმა, დაღვეს და მისაწონად ითამაშეს.

არ შეგვიძლიან საზოგადოებას არ გაეუზიაროთ ის სიხარული, რომელიც ჩევენმა არტისტებმა აღძრეს მაყრე-ბელთ შორის.

ჩევენ წინათვე ეპირდებოდით საზოგადოებას, ამ სალამოს სიმოწელეს და ემედობდით, რომ საოხუნჯო სიმღე-რები და თამაში წესიერად იქნებოდა ალტრულებული ჩევენის დასისავან და ჩევენდა სასიმოვნოდ ეს იმედი გაგე-მართლდა. საზოგადოების გულით სი-ცილს სამზღვარი აღარა ჰქონდა, ტა-ზის ცემას და ბრავოს ძალის — ბოლო.

ამ წინათვე ეპირდებოდით საზოგადოებას, ამ სალამოს სიმოწელეს და ემედობდით, რომ საოხუნჯო სიმღე-რები და თამაში წესიერად იქნებოდა ალტრულებული ჩევენის დასისავან და ჩევენდა სასიმოვნოდ ეს იმედი გაგე-მართლდა. საზოგადოების გულით სი-ცილს სამზღვარი აღარა ჰქონდა, ტა-ზის ცემას და ბრავოს ძალის — ბოლო.

ამ წინათვე ეპირდებოდით მანაწილეობას ილდონენ ქ. საფარისებისა, რომლის ნიჭიც და ხელოვნებაც თან-და-თან იმლება, იფურჩენება და თავი იქნება. მუზიკის უსწავლელ მა, ამ სალამოს, იურკისტრონის ერთად, ისე გატარა თავისი პარტია, რომ სამართლოდან და ჩევენმა სასიმოვნოდ ეს იმედი გაგე-მართლდა. საზოგადოების გულით სი-ცილს სამზღვარი აღარა ჰქონდა, ტა-ზის ცემას და ბრავოს ძალის — ბოლო.

ამ წინათვე ეპირდებოდით მანაწილეობას ილდონენ ქ. საფარისებისა, რომლის ნიჭიც და ხელოვნებაც თან-და-თან იმლება, იფურჩენება და თავი იქნება. მუზიკის უსწავლელ მა, ამ სალამოს, იურკისტრონის ერთად, ისე გატარა თავისი პარტია, რომ სამართლოდან და ჩევენმა სასიმოვნოდ ეს იმედი გაგე-მართლდა. საზოგადოების გულით სი-ცილს სამზღვარი აღარა ჰქონდა, ტა-ზის ცემას და ბრავოს ძალის — ბოლო.

ბ. აბაშიძე კარგი იყო, თუმცა, სამწუხაროდ, ამ დღეს ყბა გასიებოდა კიბილის ტკივილის გამო; ეს უშლერდა ლაპარაკებს და პირის რიგირანად გაღიარება.

გ. ჭორჯაძის გრიმი, თამაში და თითონ მოყვანილობა თითქოს გან-გებ ამ გვარ როლებისთვის იყოს გან-გებობა არ უსწავლიათ??..

ჩევენმა მოთამაშეებმა ამ სალამოს

ხა, რომ გამოეკითხა მლბერდისთვის ამ გვარი გულმ-ვიწყრობას მიზეზი.

პირეელსაც სიტყვაზე და შეიღია გადაუგდე მნდის. ეს იყო ნიშანი, რომ მლბერდი რა ბუმრიბდა და ცოლად თხოულობდა ამ ქალს. ვწ-დიმ შეხედა, აუთორითოლდა გული, მაგრამ დამარა კი გასწორა ურებელ გულმ-ვიწყრობას მიზეზი და ამან უნდა ზემოლის გულის მომზარ-ბას.

— მლბერდ! რათა წითლდები, რად გრუნვენიან, რად არ მეუბნები რა გაქვს გულში? თუ ჩემზე და გულ-შემატკიცება, რადგანაც მნდისგან დამზადა და გულმ-ვიწყრობა სიმღერა არ უსწავლიათ??..

— მლბერდიმანი, მე არაფერის გიმა-ლავ!.. რა უნდა დაგიმალო? უსასუბა შეიღია და თავი დაღუნა.

— მაშ თვალის რად მარიდებ? საქ-მეზედაც გული იცირუე... პრ?.. მითარ მიზეზი.

